

Edebiyat Defteri

Güray BARIN **-Şiirleri-**

Oluşturulma Tarihi:
24 Kasım 2022 Perşembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

siyahım Kaldı

kapat gözlerini sevgilim
mavi bir deniz hayal et şimdi
masmavi, sonsuz ve soğuk bir deniz
her damlası acı, her dalgası sen

kapat gözlerini sevgilim
mavi bir gökyüzü hayal et şimdi
masmavi, sonsuz ve yıldızlı bir gökyüzü
her zerresi acı, her yeri sen

kapat gözlerini sevgilim
mavi bir adam hayal et şimdi
masmavi, sonsuz ve aşık bir adam
her saniyesi acı, her anı sen

kapat gözlerini sevgilim
bırakalım artık mavi olanları
simsiyah, tükenmiş ve ölü bir adam
bu sefer hayal etme, karşıdayım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1014043/siyahim-kaldi.html>

sedef apartmanı

o eski ınar ağacından düşen yaprağı
alıp bana vermiştin
cebimde ezilen o yaprağı
günlüğüme yapıştırmıştım

oysa ekleyemediğim bir nokta vardı o günlüğe
yağan yağmurun altında
üşüyen ellerini nefesimle ısıttığım
kapısının önünde saatlerce gözlerine bakıp
seni öptüğüm o apartman

sedef apartmanı
no 66

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1016992/sedef-apartmani.html>

biz hiç buluşamadık

Ben kör kıza aşık sağır oğlandım,

Aşkımı yazdım,
Sevdiğim okuyamadı.
Güzel sesiyle bana şarkılar söyledi,
Ben hiç duymadım.

Ben kör kıza aşık sağır oğlandım.

Aşkımı sokaklara çizdim,
Ona şiirler yazdım,
İsmi ni yüreğime kazıdım,
Sevdiğim kız okuyamadı.

Bana ne hikayeler anlattı,
Ne masallar,
Ne hayatlar.
Ama ben hiç duymadım.

Ben kör kıza aşık, sağır oğlandım.
O şiirler dinler, şarkılar söylerdi.
Ben kitaplar okur, hayatı izlerdim.
Biz hiç buluşamadık aynı yerde.

Çünkü o görmedi beni,
Ben duymadım onu.
Sadece bir kez duydum sesini,
O bir kez gördü yüzümü

Sonra ben sağır oldum, o kör.
Ben kör kıza aşık sağır oğlandım. 15.05.2016

- Papatyam'a ithafımdır.

[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1021847/biz-hic-bulusamadik.html>

bir ihtimaldi gözlerin

bir gelişini,
bir de gidişini hiç unutamadım.
gelişin baharı getirdi,
gidişin sonbaharı...
son baharımdın sen,
solmak bilmeyen gülüm,
kokmak bitmeyen nergisimdin...
ne solmayı bildin, ne kokmayı...
ne sevmeyi bildin, ne de sevmeyi...
bir gidişin vardı kırık yaprakları,
kurak toprakları getiren...
bir gidişin vardı,
mutluluğumu silip süpüren...
ardı sıra hüzne muhtaç eden...
bir dönüşün olmadı hiç bir geldin,
bin gittin..
bir gittin, bir gittin...
ne gelişini özleyorum artık, ne gidişlerini...
sen sadece dönülmez bir yoldun benim için,
dönmeyi hiç düşünmedim ama
hep arkama bakarak yürüdüm
belki bir gün sende bakarsın da
göz göze geliriz diye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1023547/bir-ihtimaldi-gozlerin.html>

ve ben seni özledim

sana tüm çiçekleri almak isterdim,
sen ise sadece papatyaları severdin..

ben soldum,
papatyalar koktu.

mevsim kış,
yağmur yağıyor...
ve ben seni özledim.
[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1026391/ve-ben-seni-ozledim.html>

otobiyografi

ben güray barın,
şiiir okuyorum...
geceleri yatmadan,
sabahları uyanınca,
öğle aralarında,
gün ortasında,
haftanın yedi günü,
bir ömür şiiir okuyorum...

şiiir yer,
şiiir içer,
şiiir susarım.
yüreğim şiiir kanar...

yalnızken sigaram
şiiir gibi yanar...

bir sarılırsam rüzgara
karışırırsam suya,
ve uzanırsam eğer çukurova gibi
bereketli bir toprağa...

şiiir kokar tüm doğa,
gözyaşlarım düşer yere,
yeni kelimeler filizlenir,
bahar gelir içimden,
nefes almak gibi...

ben güray barın,
şiiir yazıyorum...
sadece bazı zamanlar...
zihnim yatıştığında...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1285282/otobiyografi.html>

ışıklar içinde

geceleri yıldızları izle diye bulutlara üfledim
nefesim yetmedi ama
çabama hayran kalıp çekildiler
sabahları göçmen kuşlar sizin evin oradan uçsun
sesleriyle uyan diye
damınıza bir çuval yem bıraktım
onları süpürme

kışın hava erken kararır
karanlıkta kalmayasın diye
sokak lambalarına yeni ampuller taktım

yağmurda ıslanmayı sevmediğini de biliyorum
göge muşamba serecektim
para da biriktirmiştım
belediyeyi ikna edemedim

en nefret ettiğin şeyin
kaldırım taşlarının
paçanı ıslatması olduğunu bilmiyorum sanma
bastığın tüm kaldırım taşlarıyla arkadaş oldum
artık annen parçaların için sana kızmayacak

papatyaların duruşunu
menekşelerin rengini
güllerin de kokusunu seviyorsun

bu sene herkes bahçesini onlarla donatacak

bu hayatta en çok
kar topu oynamak istediğini de biliyorum
sana yaklaşamıyorum
gökyüzünü de ikna edemedim

özür dilerim

bazı akşamlar elektrik kesiliyor
korkmayasın diye mumlar yaktım
evinizin dört bir yanına

akşam eve dönerken
bu ışık nereden geliyor diye
hep etrafa bakındın durdun

elimde fener
o damdan o dama sekiyordum
bacağımı kırdım

hep sıkıldığını söyledin
sana çokça kitap aldım
sen birisine takılı kaldın
-milena'ya mektuplar-

sabahları karanlıkta okula gitme diye
yürüdüğün yollara yıldız tozu serptim

yani öyle oldu işte
ben hep seni mutlu görmek istedim
hep seni aydınlatmak istedim

fakat
bugünler de anlıyorum da

sen göz kapağını bile kaldırmamışsın
sen beni görmek istememiřsin

ben beni gör diye yaktığım mumların
ateřinde yandım

aslında sen ışıklar içinde
karanlığı seviyormuşsun
bilmiyordum bu karanlıkta yalnız kaldım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1285568/isiklar-icinde.html>

hüzün sarmış dört yanımı

hissediyorum bir yerlerde saklıyorum hüznü
sessiz derin ve sisli bir gece gibi
sokak lambaları puslu yanan soba islerinden
uzakta bir yerlerde saklıyorum hüznü

bir siluet
hatta birkaç tane
uzaktan selamlıyor beni
geceyi yaran sarı sokak lambaları

hüzün kaplıyor içimi
esen rüzgârı hissediyorum tüm hücrelerimde
hüzün kaplı tüm hücrelerim
yürüyor siluetler

ama
hiç uzaklaşmıyorlar sanki
sanki beni bekliyorlar
hüzünlerimi
hücrelerimi
yok oluşumu keyifle izlemek istiyorlar

belki bir şişe katolik şarabı
ve şam fıstığıyla
gülüyor siluetler
arka planda zipoli çalıyor

böyle sükûnet olamaz

öyle kabullenmişim ki hüznü
öyle yok olmuşum ki

yine de

gülümsüyorum inatla
geceye sise
yanan soba islerine bile

uzaktan selamlıyorlar beni
iri yarı siyah giyili
ellerinde katolik şarabı olan adamlar
hüzne yok oluşa çağırılıyorum

hissediyorum bir yerlerde yok oluyorum
sessiz derin ve sisli bir gece gibi
sokak lambası puslu yanan soba islerinden
uzakta bir yerlerde yok oluyorum

gülüyor siluetler
arka planda zipoli çalıyor

yok oluyorum
böyle sükûnet olamaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1285850/huzun-sarmis-dort-yanimi.html>

nebahat/6

mazot, yağ ve egzoz kokusu
içinde geçmiş çocukluğum
ciğerlerimde oksijenden çok
karbonmonoksit dolu

sen güzelim
güzel sevgilim nebahat'ım
sen bu paslı hayata verilmiş
gelinciktin

tutamadım,
kirlenme istedim nebahat

tırcılar mahallesinde
amik'in ortasında
yani sevgilim
tam tepedeyken güneş

ve kasıp kavururken
jilet gibi asfaltı
biz tarlalar içinde
buğdayların arasında koştuk

sen kırmızılar içinde bir gelincik
ben yağlı elleriyle
ağzı, yüzü toz toprak içinde
yüreği göğsüne sığmaz bir çocuktum

hiç büyümedim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1288873/nebahat-6.html>

ne ilginç dimi?

ne ilginç dimi,
seninle biz aynı şehirdeyiz
ama aramızdan bir kıta geçiyor.
geçsin mühim değil...
ve biz yakınlaştıkça,
uzaklaşıyoruz birbirimizden...

ne ilginç dimi?
kafeler, barlar, meyhaneler kapalı...
açık olan bir marketler, bir de tekeller.
65 yaş üstü için;
sokağa çıkma yasağı var.
ama korkacak bir şey yok.
dışarıdan kimse anlamıyor
yüreğimizin yaşını...

ne ilginç dimi?
havalarda, bu günlerde çok güzel
üstelik güneş de bir farklı batıyor...
bilmiyorsun ama
henüz karantinaya alınmadı yüreğim,
ve hala sana şiir yazmakla geçiyor
sancılı, uzun günlerim...

ne ilginç dimi?
sana kaç şiir yazdım,
sayısını allah bilir...
ancak, hiçbirini okuyamadım...
bu "içimde kanayan bir yaradır"
o halde sana
şiir yazmakta birdir,
okumakta...

ne ilginç dimi?
insanları bağlayan, sevgi değilmiş...
sevgi bir sebepmiş,
kimse bir sebep için kalmaz,
ve kimsede bir sebeple gitmezmiş...
bir şeyler hep birikirmiş...

ne ilginç dimi?
gitmek için onca sebepim vardı,
ama sen bu şehirdesin,
ve sırf sen bu şehirdesin diye
bu şehir, bu deniz, bu gün batımı güzel
tek sebep bu iken,
ben kaldım.

ne ilginç dimi?
sen varsın diye var bu şiir
ve sen bu şiirden, benden,
bir yaz günü kadar sıcak,
bir yaz günü kadar sevilen,
şu yüreğimden habersiz
bir ağacın gölgesinde,
kitap okuyorsun...

ne ilginç dimi?
o ağacı ben ekdim,
o kitabı ben yazdım,
sırf sen o toprağa oturacaksın diye,

etrafını çimlendirdim.

ve o ağaç senin için büyüdü,
o kitap sana yazıldı,
o çimler senin için çıktı.

asıl ilginç olan ne biliyor musun
ben ve benimle beraber tüm doğa,
sırf senin için çalıştık.
ve senin hiç haberin olmadı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1289785/ne-ilginc-dimi.html>

Süreyya'm ve Sözde Şeriatçılar

Bu toplum çok yobaz Süreyya,
Ve biz sevişmeye bayılıyoruz.
Sinemada, sokakta, evde
Yeri geliyor çatıda ayılıyoruz.

Üstelik Süreyya,
Senden vazgeçmemi istiyorlar.
Şeriat bile böyle kesin buyurmadı.
Sustum, neden demeye dilim varmadı.

Bu hangi kanun Süreyya,
Bunlar hangi peygamberin ümmeti?
Peygamberler bile böyle kesin konuşmadı.
[italik]Biz sevişmeye bayılıyoruz ama
Bu toplum çok yobaz Süreyya...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1300812/sureyya-m-ve-sozde-seriatcilar.html>